

מנהגי הק"ק בית אל יבביץ

ל"ב ככל יום אומרים קודם השיר, השיר שביו אומרים על הדוכן כיום יום פ' בשב"ק, וביום בו אומרים כיום יום השישי בשב"ק.

ל"ג בקבלת שבת אומרים ב' פעמים מזמור לדוד והפעם הב' אומרים אותו בעודם מקיפים את החיבה ב' הקפות, ואחר המזמור אומרים ב' פעמים צוהי כלה בקו"ר ופעם ג' בלחש ואומרים בקו"ר שבת מלכתא מזמור שיר ליום השבת וכו' וכשהולכים לבסיס מקיפים את שולחנם ב' פעמים, וכבר הזכרנו, עושים גם בימים שאין לכון בהם כמו ימי המועד ואחר יום"כ ורק באומרים כן בפשיטות ולא בכונה;

ל"ד כיום שב"ק, אין עולין לס"ח רק ז' עולים דוקא וקטן אינו עולה כלל, ואפי' מפטיר, עד שיביא בן י"ג שנים שלמים.

ל"ה כש"ן עולה חמיד שישי סמוך, וכו' דוקא מברך ברכות ס"ח תחי' וכו' כעולה ושאר מכוניו כשיעלו אין מכוים, וביו"ט עולה כש"ן משלים.

ל"ו כיום שב"ק, בבוקר לומדים דברי הרב הקדוש ז"ל עד קרוב לחצות היום, וקודם מנחה לומדים משניות עם פי' וקוראים אותו לימוד עת רצון.

ל"ז כמולאי שב"ק יש מהיחידים מאריכין בענייני ברכו ברוך ה' המבורך יותר מדי, כשיעור ב' או ג' פעמים מוכן לילולת ויש מהם אינם חפלים בדעה זאת כי לא נאמר מפי עליון הרב זל"ה.

ל"ח כמולאי שב"ק אומרים פ' ויהי נועם דוקא בכונה, ואפי' שבע שאל בו יו"ט אומרים אותו פסוק לבד, וכן בחוכ"מ פסח וסכות אומרים אותו דוקא, ופשוט בלא כונה, ואח"כ ואח"כ קדוש וכו'.

ל"ט ככל ערב ר"ח עושים משמרה שלומדים אחר הצות התכלים בכנופיא, ולפעמים מרבים בסליחות.

מ' כיום ר"ח אומרים אחר הכלל ואזכרה זקן וכו' ג' פעמים.

מ"א בר"ח בעת פתיחת הכיכל נוהגים לו' ויהי רצון הכתוב בסדורים.

מ"ב קודם מוסף ר"ח אומרים שירה, אז ישיר ישראל עלי באל וגשקפה ע"פ השימוין.

מ"ג אין מקדשין הלכנס עד שיעברו עליה ז' שלמים מעת לעת מנקודת המולד, ואפי' כמולאי ש"ק קודם הזמן אין מברכים.

מ"ד בשבת שקלים עומד כש"ן ואומר קודם קריאת פ' שקלים לשם יחוד ככתוב בסידור מורינו הרש"ש ז"ל וכן בשבת זכור אומרים לשם יחוד קודם קריאת פרשה זכור.

מ"ה כיום י"ג אדר יום התענית קודם מנחה נוהג כל אחד ביד הגבאי מחליט השקל.

מ"ו כשחל יום ט"ו באדר בשבת (כמו שזכרנו בהרמ"ז) שכוא יום פורים שלנו בירושלם בכל השנים, קורין את המגילה כיום י"ד שכוא יום בו' ואין אומרים על הגסיס בו כיום לא בחפילות ולא בבהמ"ז ואפי' בבהרמ"ז אין מזכירין הגס, ואחר קריאת המגילה אומרים ואח"כ קדוש בלילה וביום, וביום שב"ק שכוא יום ט"ו אומרים על הגסיס בכל החפילות, אבל לא בבהמ"ז כ"א בבהרמ"ז מזכירין הגס, משנות לאביגוים נוהגים כיום בו', משלות מות צפ"ו וט"ו, וכסעודה כיום א' יום ט"ו ומרבים קלה כיום ש"ק לכבוד עולמו של יום, ומשחה ושמהה צפ"ו וט"ו, ועל הגסיס כיום א' אין אומרים לא בחפילות ולא בבהמ"ז כ"א מזכירין בבהרמ"ז, (שם חדש בליקוטין ואפי' בשניי כתבתו בבהמ"ז שמה נפש שזכר הוא בדרך הטוב וכישר) ואין לו' כיום ט"ו תחנונים לא בשהרמ"ז ולא במנחה.

י"ד מי שביד נשור כל הלילה וגוסס בחורה ז"ל ברגע חצות ק"ש שעה"מ, ואח"כ יאמר ברכות השחר חוץ מברכה החורה שיאמר אותה כשיאיר היום, אבל אם ישן וקם בחצות ז"ל כל הברכות וגם ברכות החורה ואח"כ יאמר חיקון חצות (ע' דב"ט).

י"א אם היה נשור בלילה יכוין כונה ברכת המפיל קודם חצות מעט ולא לבד. ולומר ק"ש וחיקון חצות וברכות השחר (דב"ט).

י"ב שלא לדבר דיבור של חול קודם החללת הזמירות (פי' קשר גודל סי' כ"ד או"ב ד"ה ראינו להרב החסיד).

י"ג ככל יום צבוקר השכם להקיף את החיבה ו' הקפות ובש"ק להקיף אותה רק פעם אחת.

י"ד אומרים הזמירות בלחש עד כו"ז, קול דממה דקה בין הש"ן ובין כל הקהל ואח"כ עומד הש"ן ואומר קדים ומתחיל כו"ז בקו"ר.

ט"ו לובשים טלית וחפליין חקף כשהאיר היום, ואח"כ מתחילים בלחש לומר אלדינו וכו' זכרנו בזכרון טוב וכו'.

ט"ז מכונים ככל יום בק"ש של הקרבנות, אבל כיום שב"ק אינם מכונים בכלל.

י"ז אומרים ברוך שאמר בנשימה קדושה בסדר פ"ז חיות ואומרים חי העולמים בפתח ולא בלרי. וביום שב"ק מוסיפין נשימות קול.

י"ח כיו"ד ימ"ח אומרים בין ישבנה ליוצר מזמור שר המעלות ממעמקים וכו'.

י"ט כיום ש"ק אומרים שיר, אל אדון ע"כ המעשים כל הקהל קול אחד בהתלהבות קדושה.

ך' מסיימים ברכת מלשגונים, ומכניע זדים.

כ"א אומרים ככל יום הירוי (אלה ה' וכו') ומב נאמר לפתך עד סוף.

כ"ב כיום שיש בו קריאת ס"ח אחר קדים של הקריאה מחזירים הס"ח למקומו ואומרים אשרי ובה לליון, וביום שב"ק אומרים תחילה אשרי וימלך ה' ואח"כ מחזירים הס"ח.

כ"ג בר"ח וחוכ"מ אומרים אחר ובה לליון בית יעקב ושיר היום.

כ"ד ככל יום אחר עליו לשבת לומד אחד מהם בקו"ר, מעט מוסר מס' חובת הבעבות או ראשית חכמה או שער הקדושה או ס' אחר.

כ"ה מתחילים הרבה להאריך בנשימות או לקצר לפי העת כדי להשיג לקרות ק"ש קודם הן חכמה ולהסמיך גאולה. להפילה עם הפילה נה"ח ולהתחיל חפי"י"ח בבהמ"ז (ע' מ"ש בבהמ"ז יריעות האהל בלוי).

כ"ו אומרים בקדים טסה מן כל צד חיות ואין אומרים מכל כהוראת מורינו הרב ש"ש רב זל"ה בבהמ"ז נהר שלום.

כ"ז ככל יום מתפללים חפי' מנחה בטלית וחפליין של שמושה רבא.

כ"ח אין מתפללים ערבית קודם נקודת כשאלרוב.

כ"ט בליל שישי לומדים ככ"ז פסוקים פעם אחת מקרא דוקא. שכן השיר הרב החסיד הח"י בשמ"ש ז"ל שכן ראה שנהג בקדוש מורינו הרב מר אביו ש"ש זל"ה לקרות פ"א בלא חרגוס.

ל' כהוראים וטובים עובדים ככל יום שב"ק קודם התפילה מלבד הטובים מעש"ק.

ל"א ככל ערב שבת קודם קודם מנחה עושים התרות נדרים.

ואולם עם כל זה ק"ל עוצא על סאי עכסגא דכת: מנ"כ מנ"ש הרז"ל צק' הכוונות ס' העונה וז"ל מוכי זלמ"ה היה כוסג זלינ' ענילה להיית כעור עד חלות והיה עוסק בתורה והל"ך הים סוכב ועשש מעתה והל"כ הים קס חכך ועיד ורוח' ידיו וקורא ק"ש והל"כ הים סוכב וישן ע"כ והשפא ק' דלמס לא הים קורא ק"ש קודם חלות וסיה חזויה ברכת הופיל ואס נאמר דהים מצרך ברכת הופיל קודם חלות ודאי לא היל דל"כ לא הים שותק מוהרסו ז"ל כיון דכל לאשמועינן קדר הכז ומכסגו לא הים כומע ומלודיעינו חידוש זה אלל ודאי הדברים חניעים למ"ש צסה"כ דרוס ה' דמן הכאוי הים לומר קדר סק"ש צחלות דוקא חצל חנו חומרים אותה קודם שניסן והל"כ צחלות לילס כעשה הזיווג למעלה ע"י כשמתכו כו' יע"ש ולמדנו מכאן דהעמוד כעור פד חלו' אין לו לקרות ק"ש קודם חלות ומחאי עעמא לא סיה קורא ק"ש קודם חלות

ותו שמעינן מדברי הרז"ל צקדר העונה סהים עששש והל"ך הים קורא ק"ש דלכ"ך דוקא לקרות סק"ש סמוך לשכיבה ואף שצבר חלות והע' דאין להפסיק צין ק"ש לשכיבה אפילו דל"ת ואפילו בהרפור וכמ"ש דרוס ה' וכן ספרו לי בזמן שצא הרב נור אציו ז"ל דרך שליחותו צטאלכוקי יע"א ונחעכצ סנה חמימה וסיה לומר ככל לילה עם הצרה קדוש' עד ח' ולא הים קורא קריאת סומע הרב מ"א ז"ל עד שעה סהים סולך לישן וזה מוכי' עם מכהה ה'ה'ק' האכ"י ז"ל ואכחנו לא כדע עענוי' דמר ואל ס' יאיר ענינו בתורתו

גם כתיב מ"ש ונ"כ לברך צחלות ברכות השחר אף אס הוא כולס לישן לח"כ כדברי הרב סחקיד אבי סהעודס מ"ז זלמ"ה והנלחי יען כך סיינו כומגים עד עשה ולשעבר צעוודי חוככי ירושלס ה"ו אמרו לי משמים דמר שאינו כוהג כן כסרולס לישן אחר חלות חלל ממתין לברך עד שעה קימה והשחר כחצבר דלל היל צרס זה חדש מללחי צק' אות אמת הכדפס מחדש משס מוהר"ד מאלג"ר ז"ל דשאלו מענו על פהגס דנא וכס ססיצ קלל סודו לו סצרי צשמועס זו אלל סכנון להמתין עד סקס ומהמס אלו דצרי

ואנכי סרואס סדברי הרב סק' מוסרסו ז"ל מסייע ליה מנ"ש מלסגי הרב סק' סאכ"י ז"ל צקדר העונה דלח"כ הים קורא ק"ש וסוכב ולא סשומיענו דהים מצרך ברכות השחר סחוא חידוש גדול וסוא כמ"ש מוהרסו ז"ל צריס סס"כ וז"ל סח"י ברכות סיש מן ענט"י עד ברכת סחורה הים כוסג לאוערס צציתו אפי' זלילס קודם עלות השחר ומקדרס כל ברכה צעת פנחחייז וכו' ע"כ ועאי ריבוחיה דסשומיענו סהים מצרכן קודם ע"ס לישמועינן רצותא כשעועד כעור צחלות הים מצרך אף קודם ססיגס והכי משמע עמ"ש עוד סס וז"ל וסנס כל סח"י ברכות חייז הילס לברכן צכל יוס אע"פ סלל ייסן ומשמע דוקא ציוס וע"כ אלס יאיר לנו בתורתו

והשיבותי לו כחונ דל"ך דלחי כחצתי דענכגנו לומר ברכת הופיל קודם חלות וכנ"ל דלל סגגיה צסשקפס עוצא דצברי דלל כחצתי אלל דונכגינו לכיון ברכת הופיל דוקא צלל ברכה וכמו סנכגו סרלסוכים ועל זה ססוקי מוספ"ל וכמו סעלס וכסחפס מנ"כ דהים לנו לברך ברכה זו כונו סלך ברכות דפל מנכגו סל עולס כחקנו

והזיתיה הויה לעכ"ר דללס לפסוע ולהוכיח ולחלק צין ברכת הופיל לסלך ברכות מנ"ש סרז"ל סללס צעת ססיגס סוא דווגה לז"א סמסחלקין ונענו

צליה ולכך לריך להניחם עד הצוקר
ובענין ברכת הופיל סלל מנחי עומי צחורה ח"ק הרב סכולל כומוהר"ר ספאל קאלמלרו כר"ו וז"ל על ענין ברכת הופיל אס רלוי לאווערה אף כשפוא כעור יען דברכה הופיל כחקנה על המעשה אשר נעשה למעלה סהוא ססחלקות סמו' עז"ל ונותנס צנוק' כדי לצנוחה וס"כ כולל דסוי כמו ברכות השחר סנלמרות על מנכגו סל עולס וכמרות אפילו כסלל ייסן ואס נאמר סאינה נאמרה , כסחולך לישן אחר חלות אס נאמרה יען דצעה ססיגה מורה ססחלקות למעלה או לאו והסיבותי לו דאין סייכות לומר ברכת הופיל אחר חלות יען דאחר חלות סוא עת ועונס זשומסכת סמו' סחלדסיס סכומסכיס על ידי המע"ר צברכה ז"ה מחסי' מחלות וליכך ומנכגינו כסלכו כעוריס צלילה צלימוד סחורה לומר ק"ש ולכיון צכונה ברכת הופיל קודם חלות סעה קסכה ולומר ברכות השחר ותיקון חלות ואס אלו כוליס לישן לח"כ אנו יסניס וכמ"ש הרז"ל על סקס צחלות אחר סיקדר צרכותיו ויאמר תיקון חלות ויעסוק צחורה כונו שעס אסח אס אינו יכול לעמוד על עלמו סיכול לחזור לישן יע"ש

אף על מ"ש כה"ר דברכה הופיל היל צכלל סצרכות סנלמרות על מנכגו סל עולס סאמת סחקירה סכס היל זלח ולריך להחייס צצבר

והשיב לי מ"ש כה"ר דמכסגס לוי ברכת הופיל וק"ש קודם חלות חלי שעס סיינו דוקא כשדעתס לישן אחר חלות וכן כרלס עמ"ש דל"ך והל"ך יעסוק צחורה כפי יכולתו ע"כ , ולפי זה קס דיכא דסנעור כל הלילה אין לו לברך כלל ברכת הופיל ודנה לעת בזאת אי ניחא קמיס דמר כלפ"ד לומר קלח סעס לחלק ספיר צין ברכות השחר לצרכה הופיל וסוא כמ"ש הרז"ל צסס"כ צקדר סלילה דרוס ד' וז"ל , וסנס ענין כונת ססיגה סוא סיבוינ הילס ססוא עלמו סוא צחי' ז"ל דכוכל אשר ספיל עליו סעלליל סרלמס ויסןוכו' וזו סמוחין סלו ומסחלקין מנכו וכודע כי סמו' סלו סס צחי' כסמתו ורוסחיותו ועלה כסמתו למעלה עד א"ל וסס סוא מעלס מ"ן דאי ע"י וגורס זיווג עליון וכי' וסנס כמו כן מנ"ש לריך חלס ססחחון לכיון בעלמו כי רוסחיותו וכסמתו ומסחלקת מנכו וסוא ועלס אותה צקוד מ"ן לגבי כוק' דז"א יע"ש

נמצינו למדין מדברי הרז"ל ססלדס צעת ססיגס מחדות אל סז"א מנ"ש וס"כ כססוא ייסן וצא להסדמות לז"א צקוד סדורויעלס והעללח מ"ן סיקנו לברך ברכת הופיל חכל כססוא כעור כל הלילה על ווס עצרך ברכת הופיל מאחר סאין לו דמיון עם סז"א לא כן ברכות השחר ססס נחקנו ללורך סמסכת סמו' ודאי דלריך לאוערס צכל ענין להמשיך סמו' ואס אינו מצרך אותס מונע מוסכת סספע וסמו' לפרלוי סעליוכיס וכמ"ש הרב סחקיד אבי סהעודס מר זקנד זללס"ס צקדר חלות וכ"ל לפוס ריהטל דעל פי סדצריס יספעס צבור ומספיק לונכג סכחצ מנ"כ לברך ברכת סעפי' וק"ש קודם חלות אע"ג דצעת ססיגס סלף סלך זימחי' דהופיל כיון דמ"ש צעת ססיגס צל לסחדמות לז"א ועעל' מ"ן דומיא דז"א וספיר מצרך , (ע"י) צק' סודת סלמיס ס"י א"ך ססויבה למוהר"י צלסלן ז"ל ססוכיס ססך ליסנל סל מוסרסו ז"ל סלריך לברך ברכת הופיל אף מ"י סנל לישן אחר חלות יע"ש והציא ססויבה סלזו מוסרסו"א צק' צרי' צסיוון רל"פ יע"ש

הלעיר אג"ן ס"פ

כונה ברכת המפיל כבר נעשה וחסתי הלילה ואסי' שסוף

היה ער וכמ"ש הרמ"ז ז"ל ,
ועוד הקטנה לי ומנחה של הרז"ל דכתיבה לו ק"מ

היה עושה מזיווג צעה זיווגא עילאה ואח"ך היה קורא

ק"ש וישן ע"כ והק' צהכסה שהצין בדברי דכתיבה

דמכסגו לצרך ברכת המפיל קודם חלות דלעה לא היה

קורא ק"ש קודם חלות והיה זכור ברכת המפיל וזכר

זה רלה להוכיח דאם היה נעור דאין לקרות ק"ש כי

אם אחר חלות ותמיכה על קו' זו מדל דאני לא כתיבה

לצרך כי אם לבין ואפשר ג"כ דהכב ז"ל היה עושה

בשיכה זו בכונה קודם חלות ועוד דאין לנו יכולים

ללמוד ומאל דאין לקרות ק"ש כי אם אחר חלות מעשה

רב דאין דכין אפטר ומשאי' אס' דהלל הרז"ל לא היה

יכול לקרות ק"ש קודם חלות דכיון דהוא היה רולה

לעשות זיווג צעה ובעונה של יחוד העליון הנעשה

בחלות וא"כ אין יכול לקרות ק"ש קודם חלות והלא

כבר כתב חכמי' ומשמים דרב דאין להפסיק צעום מעשה

צין ק"ש לפניה ולכך היה מוכרח להניחה עד אחר

חלות

וכתב עוד דמנחה זה של האר"י ז"ל קוצב הולך

עם נו"ש דכרוש ה' דעיקר ק"ש הוא אחר

חלות אלא דאם רולה לישן בתיבה חלילה יאמר הק"ש

קודם צעודו צעום"ז כדי שחשקה נשמתו פעולה זו בחלות

צעה הזיווג אבל מי שהוא נעור לריך לאומרה אחר

חלות ע"כ , מדברים אלו נשומע דכן הדין בדברי הרז"ל

דבכל עת וזמן של אחר חלות יכול לעלות נשמתו צקוד

מ"ן ללורך זיווג העליון ולכך רלה להוכיח דיש לומר ק"ש

וצרכה המפיל אחר חלות צעעה שהוא רולה לישן ,

ואחר העתי"ר אין זו כונה הרז"ל דאין עלייה מ"ן

של הנשמות אלא בתיבה הזיווג שהוא צנגע

חלות ממש וכמ"ש הרז"ל דכרוש ל' וז"ל ולריך האדם

לכיון צעלמו להעלות נשמתו בחלילה הלילה צקוד מ"ן

הזיווג כבר החמי' לעשות נקיו' חלות וכבר אצטנו

דלש"י שהוא ער מולה כה נשמתו למ"ן בואתו רגע

וא"כ אין לורך להעלות מ"ן אחר חלות וז"ל מ"ש הרמ"ז

ז"ל דהישן אחר חלות הרז"ל כישן ציוס דכמו שיכה היום

אינו להעלות מ"ן וכשמתו נשאתה מקיף עליו כן

שיכה אחר חלות אינו להעלות מ"ן וכשאתה נשמתו

מקי' עליו

רמ"ז הקורא ק"ש אחר חלות לא הפסיד דהוא עיני

אחר להמשיך מו' לזו"ן ללורך אותה זיווג

הנעשה תמיד מנחה עד אור הבוקר ואעפ"י שכבר

נמשכו המו' בחלות ממש וחסתי הזיווג אין קפידה עין

דכשהוא עת ביאה המו' תמיד נמשך שפע אור"ל בהם

וכמו"ש הרז"ל צהס"כ דכרוש הספילין דרוש ו' בעינין

הפילין דר"ת וז"ל שבכל רגע נמשך החששות שפע

המו' מאור"ל אל הז"א יע"ש וכן כתב צע"ס שער אור"ל

ש"ל פ"ב כי המיד נמשכים מו"ג מדק"ס דרודע כי זיווג

דא"ל ואור"ל לא פסיק ובפרט מה שהוא לורך לחיות

סעולמות ע"כ יע"ש וא"כ צום הזיווג לחלות שהוא

דחילוי דלוי דנמשכים המו' בכל רגע וא"כ אם יאמר

הק"ש אחר חלות אינו חלל לחוס' קדושה אבל מ"מ

חביבה מורה בשעתה לאומרה בחלית ממש וגם אין

לצרך ברכת המפיל אחר חלות אפי' בכונה דאין שייכות

לצרכה זו אחר חלות

ועוד הקטנה לי ומנחה של רבי אבא ז"ל דהיה קורא

ק"ש קמוך לשכיבה ותמיכה על קו' זו דמאחר

דכתוב צפי' בחורוהו של ער"ן הרמ"ז ז"ל דיאמר בככות

השחר בחלות ובדלוי דק"ש היה קורא ונקודס דאם הוא

אח"ך הוא תרתי דסתין דאם כבר כיון ברכת המעציר

אין מוכין ברכת המפיל ואם נאמר דלל היה מוכין

ברכה המפיל נמלא אהה למד דהרמ"ז ז"ל מעיני לא

כיון ברכה זו יען דמימיז לא ישן בחלות לילה הראשונה

וזה לא יתכן אלא כך היה ומנחה כמו שאנו עושין וכך

היה עושה ר' אבא ז"ל מה כשזיו ביוקקיס בחורה בלילה

אלא דלפעמים היה נמשך הלימוד עד אחר חלו' וא"כ

היו אומרים ק"ש וחלות ובהס"ם ועי' יאמר דהיה מוכין

ברכה המפיל ולא היה אומר כ"א ק"ש דוקא וכמ"ש דאם

קרא ק"ש אחר חלות לא הפסיד ,

רמ"ז ששומע כה"ר דמנחהו הוא שלא לצרך ברכות

השחר עד אחר סקיוה האמת דכך היה

מנחהו אבל לא היה מ"ו לעשות הסך הרמ"ז ז"ל אלא

כונתי לשמים דיען דפעמים כשהייתי נקדר הברכות

בחלות הייתי שוכח וסייתי אומר ברכת התורה ולפעמים

כשהייתי מניחם לבוקר הייתי שוכח מלאומרה וכדי שלא

נכשל בעון ברכה לצב"ל גמתי דעתי להניח כל הברכות

עד הבוקר אך עתה אני מניחם בחלות והקצ"ה יעזור לי

לקיים מילי דאצות ,

רמ"ז עשם מוהר"ר מאגא"ר ז"ל אין ראיה ממנו

דכונה דברים חלוק עמו ומה שהביא כה"ר

ראי' לדברי ומנחהו של הרז"ל דלא השמיענו דגם היה

מצרך ברכות השחר אין מכאן ראיה כל כך יען דגם

תיקון חלות לא השמיענו שהיה אומר ויעלה על הדעה

שלא היה אומר אלא ודאי היה אומר וא"כ כימא דגם

ברכות השחר היה אומר ומה שהשמיענו על ק"ש הוא

לחידושו דהוה ק"ד דיותר טוב היה לאומרה קודם

הזיווג צקדושה ונעפרה ולא לאומרה א"כ אב"כ לא

פסוק ואפי"ה קמ"ל דאין לאומרה אלא אח"ך דנציגין

קמוך לקריאה שכיבה וזהו לדעתו דק"ל דאפילו אחר

חלות בעינין קריאה קמוך לשכיבה אבל לדעתי מה שלא

היה קורא ק"ש קודם הזיווג יען דכיון דהיה נעור וקודם

הזיווג היה עדיין קודם חלות וקודם חלות אין עת

המשכ' ,

הסין העולים ע"כ קד"ס וכו' נראה מזה דכ"מ שכתב רבינו
הרמב"ם דכונה דיהיב ז"ל לטוב' היא שם ב"ן אין הדברים
כפשוטם שם ב"ן ממש כמוה שהוא אלא ר"ל רצונו פשוט ומלא
דב"ן העולים ר"ל וזה מתיישב מה שכתבתי בקונטרסי ש"ס
ח"ב שלי"ה פ"ג אות כ"א דלא מלינו ביום מקום שמוחן לה הם
ב"ן יע"ש ועיין שם מה שהארכתי בענין הכלי זה קמינו משם
עוד בענין הכלי הנעשה לה בגל יום חמיד עיין מס שכתבתי
לעיל דרוש ג' אות כ"א יע"ש : (ב"י) ואמרנו בזה ב'
טוטה ה"ל ע"כ לעיל במלת ה' אלהינו ה' :

י' שם ברוך שם כבוד שמים ג"כ חב"ד כנ"ו פ' ואחזקין אלא
שהם בחי' ג' מוחין דז"א טלמנו וכו' (ש' רוס"ק יחד י"ט
ד' י') ש' המלכות פ' ואחזקין ד"ה עוד דע טעם וכו' יע"ש .
ועיין בסודו להרב ש"ס זל"ה ז"ל ברוך יכוין להמשיך מחז"ן
של הר"י התחזקו שכתבתי דחב"ד דז"א להח"ן דחב"ד דנוק'
שם להמשיך מבג"ה של הר"י התחזקו שבג"ה דחב"ד דז"א
לבג"ה דחב"ד דנוק' . כבוד יכוין להמשיך מדת"י של הר"י
התחזקו שבדתי דחב"ד דז"א לרתי דחב"ד דנוק' עכ"ל ונראה'
דכתבתי עתה לה הארה והא"כ עלמות הר"י התחזקו יסוד ב"סוד
והוא חתי' הסעוררות והא"כ זוג ועיין לקמן בסמוך :
ק"י שם אבל בזוג דעיבור והולדה הנעשה אחר חפ"ל שחיות
(בני"א) אז נריך מסירת נפשנו למיתה כבוד נפילת אפיים
כמב' במקומו ע"כ לעיל דרו' ה' דז"א יע"ש וזה שאר האינונין:
י"ח שם חסין להעלות אותם הטיופה של הנשמות שהאלה
בש"ל וכו' לעיל דרוש ז' בחורף :

כ' שם וחטין חתי' להמית גופין דלבוש ע"י הר"י העליון
והתחתון וכו' ג' חרב וכו' לעיל דרוש ז' ושם שאר האינונין
ש' המלכות פ' עה ש' הלקוטים דקמ"ז ע"ד :

כ"א שם וזו חסין להעלות עם נפשו כבוד מ"ן אותם
הנלוצות בחורף מ' סחומה וכו' כ"ב תורת חכם ד' קנ"ו
ע"כ סוף הדבור המתחיל כתב מו"ה וכו' ז"ל נראה שצריך
להעלות חתי' אל ז"א והא"כ ה"א יתן אותם למל' כדי שיהיו
כבוד זכר וטק' כמ"ס בימוד יושב בספר בחיבת אלק' לא יגש
עכ"ל והוא בש' רוח הקדש יתוד כ"ז דכ"ב ע"כ והוא חיקון
למוציא שז"ל יע"ש (עיין בס' פנ"ח פ"ז דק"ש שט"ה) ואם רנוק'
לדעת אחיה נוק' היא זאת עיין מ"ש לעיל דרוש ו' אות ח'
והיא נוק' הכולל' דכ"ד שעות יע"ש (כ"ס הקד' המעביר ד"י)
לקמן דרוש י' אות ה' ועיין שם שכתבתי שהיה רחל וז"ל רחל
הכולל דכ"ד שעות :

כ"ב אבל הכונה זו חסין אותה כאשר תגמור כל הק"ש כי
אז נשלמו כל רמ"ח חיבותיה ע"כ כנ"ו לעיל דרוש ה'
עד אמרת יושב בספר עליון יע"ש ונראה דבנינים הוא במיל'
יפול מדרך אלק' ורצבה ממנוק' ונעשים עלה נבל בושר כנ"ו בש'
רוח הקדש יתוד כ"ז והוא לחיקון טון למוציא שז"ל יע"ש דכ"ב
סע"ב ועיין בסודו להרב ש"ס זל"ה ז"ל בענין לעיל סוף דרוש ז' :
כ"ג שם וכבר נת"ל בפסוק יפול מדרך אלק' וכו' לעיל סוף
דרוש ז' ועיין באות הקודם :

כ"ד שם כבגיעך לפסו' הנו"ל חסין בכונה הנו"ל להמית
אותם גופות המזיקין כנ"ל לעיל דרוש ז' שם בחורף :

כ"ה שם ועיין בסדר חפלת השחר בפ' ואהבת ושם המלא
טוטה ח' וכו' לטין אותם עתה בזה הק"ש שט"ה ע"ש
דרוש ח' ד"ה ועוב מאלד וכו' והם חמשה פעמים שם ב"ן יע"ש :
דרושי ט' פנ"ח ש' ק"ש שט"ה פ"א ופ"ב לעיל דרוש ה'
עוד לעיל דרוש ח' דק"ש דיוצר פנ"ח ק"ש
דיוצר פכ"ה כ"ס בשאלות לחמדי המערב אות ה"ן תו"ח דק"ג
ע"כ לקמן אות ו' :

כ"ו שם ונחתי עשב ע"כ ש' ע"כ פי' ע"כ בש' שהוא תנ"ה ג'
קוי הש"ן כמדע בע"ה שלי"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל
סוף דרוש ה' דק"ש דיוצר יע"ש :

כ"ז שם י' חיבות כמנין אדמה וסימנם על האדמה ע"כ פי'
דסנה טדע מ"ש בע"ה שכ"ז פ"ב דכל נה"י נקראים בשם
נוק' כבוד והנה ג' עדרי לאן רוצים עליה יע"ש ח"כ למעלה
מן הסני' הוא בחי' הבטן ו' שערי בינה ליה אמר על האדמה
שם

ח שם להמשיך את ז"ק שבאימא מחסד עד המל' אל הטק'
ע"י ז"ל עלמו ע"כ וכן כתב בס' פנ"ח נק"ש שט"ה פ"ז
אך לעיל בדרוש ו' ובפ"ח שכ"ט פ"ב ובס' רוס"ק ד"ן יתוד י"ט
וכן בסודו לא כתוב ע"י ז"ל רק ע"י אימא וז"ע להבין שיטתו
ועוד דשם כתב מבי' וז"ק הוא ע' וכאן כתב בלשון אחר מח"ק
דוקא הוא ע' וכונה זאת לא נכתב' בסודו :

ח שם נמלא כי ישראל נהקן ועלה במחשבה שהיא חמ"א וגם
המל' קבלה חיזה חיקון ועלחה בבינה ואז ב' מעוררים
לוחם לזוג דברי רבינו ז"ל חדא דאין כאן מקום עליהם של
ז"ן למ"ן במילת שמע ישראל לעורר את אר"ל לזוג אלא במילת
אחד כנ"ו לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ועוד דכאן נראה דשולים
שניהם ז"ל באבא ונוק' בא"י וכן כתב בע"ה שכ"ט פ"ג אך
לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר וכן לק' בסמוך ודרוש ט' כ"ד שניהם
ז"ן עולים לחימי' למ"ן ולא ז"ל באבא ונוק' בא"י ועיין בע"ה
שם באות ג' מ"ש בזה דרך הפטר דמ"ש שניהם בחימי' ר"ל
ישפוט ונקראים שניהם אימא כנודע ועיין בס' תו"ח דק"ד
ע"ה ועל מ"ש שניהם מעוררים לוחם לזוג את אר"ל נראה
דרבינו מדבר על מה שעתיד להיות במילת אחד דשם הוא
הסחטוררות ודוק או אפשר ועיין לק' : ב"י אבל ז"ל ח"ו
לריך לקבל שפע רק מחו"ג שבחמ"א פי' מ"ש"ם ועיין
בסודו להרב ש"ס זל"ה ז"ל ועיין לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ד"ה
ישראל וכו' ושם באות כ"ג מ"ש :

י שם וכבר ביארנו כי המטבת השפע הוא נמשך מדע' העליון
דעתיק לחתגנין ב"ן גולגולתא ומוהא דז"א וכו' נח' ב"מ
ש' מאמרי רשב"י באדרת נשא דל"ו ע"ד ופ' בראשית ד"ז ע"ה
ד' דס"ג ש' רוס"ק יתוד י"ט ע"ה שט"ל פי' פנ"ח דרושי הליל'
פ"ז ודע דטיפה זאת נמשכת מבחי' גבורות דדעת דעתיק
והוא בחי' נר"ן של הולד כנ"ו בע"ה שם ופי"א כלל י"ז אך
טיפה הסודית להוליד שהוא בחי' חיה של הולד ביום במילת
אחד וממשכת מבחי' חסדים דדעת דעתיק כנ"ו בסודו ועיין
בקונטרסי פחה עינים במילת ה' אלהינו ה' בק"ש דיוצר מ"ש
יע"ש ועד"ו בברכת שים שלום נמשך מחסדי' דדעת דע"י ועיין
לעיל דרוש ח' דויעבור יע"ש :

יא שם כבוד אוריה דיתבי על קרומא דאוריה ומוח' כמבוא'
אלגליו באדר"ו ע"כ ש' מאמרי רשב"י באדר"ו מב"ש ש"ה
ד' ע"ה שט"ל פי' ובכ"מ :

יב שם ומנחה שהכוין ב' טוטה יחד ח' הוא כי ה' אלהינו
ה' ה"ס הכנה והזמנה אל אר"ל ודעת להזדווג כול' שנית
ג' ה"י"ח סנו' העולים ר"י וכו' עיין מ"ש בזה לעיל דרוש ה'
אות ג' לנריך כאן לטין ב' טוטה יחד זה אחר זה ב' ע"כ
וקס"ל והם ממוחה סתמאה דז"א והם מוחין דיעקא דאר"ל
וישפוט ועוד ג' ע"כ ג' ר"י סנו' והם לנריך כלי ורוחא
דאימא יע"ש ש' רוח הקדש ד"ן יתוד י"ט ועיין שם להרב
יפסד וטעמו ומנוק' עמו : מ"י הכנה והזמנה של אר"ל
ודעת להזדווג ע"כ פי' ודעת להזדווג הוא בחי' מלא עילאה
דיקנא דז"א המזווג את אר"ל ועיין בעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר
ודרוש ה' ושם באות ל' בזה יע"ש :

יג שם אחד וכו' כי שניהם מחייחדים לעלות בסוד מ"ן
באימא כנודע ע"כ עיין מ"ש לעיל אות ט' :

יד שם ובק"ש דשאר"י נחונה זו בחורף וע"ש ע"כ שם פ"ו :
טו שם אח"כ בפ' בשכמל"ו חסין להמשיך כלי במל' ולכן
אנו לריכים עהה לתקנה פטם אחרת בלשון זה כי הגם
נח"ל וכו' ש' מאמרי רשב"י באדר"ר נשא דל"ו ע"ד ע"ה שט"ל
פי' ט"ה דכ"ב ש' רוס"ק יתוד י"ט ד"ן . ודע דחיקון הראשון
הוא כנ"ו לעיל בסמוך שט"י שמשט ב' מיני שפע לו ולה הוא
לז"א מב' קלוות הו"ג דנחמנה הגרמז במילת ישראל שיר אל
ולנוק' מן ז"ק דאימא נמלא כי ישר' נהקן ועלה במחשבת' שהוא
חכמה וגם המל' קבלה חיזה חיקון ועלחה בבינה ומעוררים
את אר"ל אל הזוג יע"ש ועתה אנו לריכים לתקנה פעם אחר'
מ"ן שם והוא הוד הוי"ה דהה"ן שביסוד שבה כנודע וכו'
אבל הכלי דיהיב ז"ל בטק' שאמרנו עתה שהוא בחי' הוי"ה
דהה"ן הגם הוא בלשון זה ששם אחרים הפשוטים והמלאים

שמן חג דרושי הלילה פי על הבנות ופרי עין חיים ששן עה

שם רחוק אל אלו התמשים כמנין אדמה הם למעל' מן האדמה
שכיה טק' הנקראת אדמה וששום :

ג שם וצפ' לני' ים ע"ב חיבו' וכו' ודע דים הפרש בסדרם
מע"ב דפ' שניה וזיה שהם ע"ב שמות מג' פסוקי' ויסע ויבא
ויע אחד ביוצר ואל' בלוצר חוצר למפרע המתחילין עמם וה"ו וכו'
ובפ' לני' מתחילין השמות מג' פסוקי' ביוצר כסדרן והם ו'ו'
וסי' אך ל' מה עמם נשחטו אלו מאלו וכמה לא מלאחי מפרש
בזכר ועיין בסודו להרב ש"ס זל"ה :

ד שם תחזור לומר פ"א ה' אלהיכם אמה כמו שה"ן וכו' מהאן
דגם עק"ם דיוצר יכול לחזור ולו' פ' זה כשהוא ביחוד
להשלים לרמ"ה ונראה לע"ד אפי' כשהוא צבור נריך להשלים
לרמ"ה כ"א בפ"ע דמטה זו וכך מנהגו בקבלתו ק"ק בית
אל יבד"ן זה למטותים יען דלריך לבין להמשיך המו' לנשי'
ד"א ולתקן ע"י חב"ד דטוק' כמו' לעיל דרוש ה' דק"ם דיוצר
יע"ם ודברים אלו הם דברים העומדים בחומו של עול' ונריך
כ"א לבין כפי שורש שמותו חוצר נשמתו ודי בזה (לעיל דרוש
ה' אה' ז') עיין בס' אל"י דק"ם שאלה ב"ן :

ה שם ויחזן שהרמ"ה הזה הוא רי"ו ולי"ב וכו' עיין לקמן
בדבור שאחר זה ד"ה ודע וכו' :

ו שם כי בק"ם ים רמ"ה חיבותו כנו' שהם מ"ב וע"ב וכו' וע"ב
ולכן אחר שהשלים הק"ם תחזור לו' פ"א ה' אלהיכם אמה
כמו שש"ס ה"ש"ן וכו' ע"ם שמע ישר' וכו' ס"ה רומ"ה הרוח
יראה דברי רבינו תמוהים שהרי אפילו עם חזרת חיבות ה'
אלהיכם אמה אין זו רמ"ה שהרי בפ' לני' ים בו ע"ב חיבות
עם חזרה ג' היבות עממם של ה' אלהיכם אמה נמנא דמ"ב וע"ב
ו' וע"ב הם רל"ו עם חזרת ה"ש"ן ושפה חיבות דפ' שמע כרי
רמ"ב ואיך כתב ששם רמ"ה (ומורמ"ז נרגש מזה) לכן נראה
לע"ד דמ"ם נפל ולי"ב כי בק"ם ים רמ"ב עם חזרת ה"ש"ן ה'
אלהיכם אמה ועוד ו' סבולל וק' ד"א עממו כרי רמ"ה בלא
ו' דמילת רומח אין נריך ו' דרך כתוב בחורש ורבינו זה לא
כתבו כאלו ואלי למדתי ממ"ם הרב מלאכות נהן בלאו רי"ש

כתב וז"ל רומ"ה רמ"ה חיברים הכוללים בו' שהוא ז"ל כרי
רומ"ה עכ"ל נמנא דמונה הו' דגופא דז"א ועיין בהקדמת
החיקונים ד"ה ע"א ד"ה ועוד הקונא ז' וכו' דשם כתב רומח
בו' שהבן וז"ל ועוד ק"ם איהי רומ"ה כליל' משה חיבין דימדול
ומרמ"ה חיבין עם ה' אלהיכם אמה יע"ם וז"ע וכפי זה אולא
ליה תמיסתו של הרב מוכרס"ו על מרן אבא שכתב בן רמ"ה
דאין קושייתו נופלת עליו אלא על החיקונים דכתב שהם רמ"ה
עם ה' אלהיכם אמה דאינם אלא רמ"ה ועל מה שכתב רומ"ה
בו' גם זה שם רומ"ה בו' ואין לו' דרמ"ה הם עם ו' חיבין
דברוך שם וכו' שהרי אינם מז"א עממו אלא דטוק' דבשכמל"ו

הוא כבחי' הנוק' כנו' לעיל בדרוש ק"ם דיוצר דרוש ה' ודרוש
ו' וז' יע"ם ומן החימ' להרב חו"ה זל"ה ד' ק"ג ע"ב שכתב
שהוא עם אמירת ו' חיבין דברוך שם וכו' ולא ידעתי מנין לו
אחר שלא נזכר לא בחיקונים ולא בזכר ולא בדברי רבינו (נהר
שלוש דכ"ח אות ה' להחמי המערב ובג"ש ההדש הוא בדרך
כ"ד ע"ג) ועיין ג"כ למוהרס"ו בדרושנו זה דר"ה לו' עם בדרך
שם הם רומ"ה (עיין בזכר ח"א דק"א ע"א בסתרי תור' וז"ע)

אחז"מ רחיהי בוז"מ סוף פ' אחריי שק' בהדיא עם בשכמל"ו יע"ם
אך בזכר ח"ג דער"ב ע"א שם ב' עם ו' חיבין דיתוד' יע"ם עיין
להגאון הרב חיי' פאלאצ'י זל"ה בקונטר' חיים ומזון בסנהדותיו
על הזכר חדש סימן רל"ב דליין הרשב"ם סי' ל"ז וס' עשרה
תאמרות מאמר כ"ח ח"א פ' עו"ב וס' נחל ח"ב דרוש ב' ע"ד
ולעיתות כאלה איני במקום ישוב לראות הענין זה במקומם
ושמעתי מי שראה לומר שהם רומ"ה עם פ' שמע עממו והוא
שכתב רבינו וכשלאמר פ' שמע ישר' וכו' כי זו ו' חיבות
אחרות וס"ה רומ"ה נמנא דהשפה אהריס תלוי בסופה שהם
כפולים וזכה הם רומ"ה חס נראה יותר פשוט והכל בז"א
דבשכמל"ו הוא בטק' ודלא כהזכר חדש אך ל' מה רל"ב שהם
כפולים ועיין להרב חו"ה ד' ק"ג ע"ב שכתב שהוא קול וזכור
יע"ם ודע ובד"ן מדרושנו זה אין ים ב' פעמים רומח א' מבחי'

הרמ"ה חיבין עממן ב' מבחי' חשבון ומס' ג' ע"ב שמספרים רי"ו
דמל'

ול"ב ול"ל דברי רבינו שכתב דרמ"ה חיבין דק"ם סג' יסין
שהם כרי"ו ולי"ב שכתב וז"ל וסך הכל רומח ויסין שהרמ"ה
זה הוא רי"ו ולי"ב וס' א"ס הוא בן סיה נריך לבין תחי' הרמ"ה
חיבין דק"ם ואח"כ באתרונה אחז"מ דבחי' רי"ו ולי"ב ולא ב'
כתב רבינו למיל דרוש ה' דק"ם דיוצר שכתב לבין את כרי"ו
ול"ב בעילת אחד אחר האמנת כל המו' ל"ה שהם רק דמו'
דגד' קודם בשכמל"ו ועיין בסודו ג"כ להרב ש"ס זל"ה וז"ע :

ז שם ח"ה וכו' עיין מ"ם בלוח הקודם . ורמ"ה האמנם
בק"ם של שמירת בדרוש עינין ס' הרמ"ה חיבין
נח' הענין וע"ם ע"כ פי' דשם בדרוש ח' ד"ה ענין סדר הרמ"ה
וכו' שם כתב דהשם לרמ"ה ע"י נה"י דל' המתפשטים תוך
ז"א לעשות לו נה"י אחדשים יע"ם . ש"ס כתב עוד מ"ם
נעשה רומ"ה מלא בו' נראה שהוא בהצטרף ו' שמות אד"ים
דק"ם עם רמ"ה אברים סג' וכו' ולע"ד ח"ה לומר בן שברי
בחי' הו' שמות דמו' דק"ם אינם מסוג זה הרמ"ה דחיבו' רק
הם מסוג דמספר רומ"ה דבחי' ג' ע"ב רי"ו ולי"ב כנז"ל ועיין
מ"ם בלוח הקודם דב' מיני רומ"ה נריך לבין ח' דחיבות וז'
דמס' רי"ו ולי"ב (עיין לעיל דרוש ה' דק"ם ח"ה וכו') . ש"ס
ואל אישך חילי יחתי מונס ו' לחיותו דבשכמל"ו וכו'

גם זה ח"ה לו' שברי אינם מסוג ד"ה עממו דפ' בשכמל"ו הוא
בבחי' חיבין הנוק' כמו' לעיל דרוש ו' דק"ם דיוצר וברמ"ה
חיבין דק"ם משמע עד ה' אלהיכם אמה הם רמ"ה ח"ה
דרמ"ה אברים דטק' הוא בפ' הנה משהו שלשמה כנז' לעיל
דרוש ה' ועיין מ"ם לעיל בלוח ו' . ש"ס ועוד כי בפ' לני' ים
אין בזה ע"ב אלא ס"ע לחיותו וכו' עיין מ"ם לעיל בלוח

ו' : מ"ש ומאוחס הטיפות נבראים חיבין ושידין ורוחין
וכו' עיין מ"ם לעיל דרוש ז' אות ל' וזאת ז' יע"ם
ובענין הפרש מויקום ושידין ורוחין ל' ההפרש שבהם ועיין
בס' חסד לאברהם חוליו זל"ה :

ד דרוש י' לעיל דרוש ג' פע"ח ק"ם שט"ה ספ"ו ופי"א ופ"ג
דר"ה פ"ה של"ב פי' ושל"ה פי' גמיל פי' ופי"א
כלל ע' ופי"ו לעיני בכונת ויברך דוד יע"ם סוד בחי' הדיים
אלו הוי"ה דק"ג ע"ב וק"ו ע"ב ס' ע"ה דרוש ק"ם שפ"ס :

א בם בגי' ד"ל כמנין ידך כמבואר בלוחך בברכת אח' גבור
וע"ם ט"ב לעיל דרוש ה' כל עמיד' וצלינות עם ע"ה של"ב פי' :

ב שם וחכוין להעלות שם כמתקן בסוד מ"ן כרי שהחל' המל'
מ"ד תלמעל' ונקר' בלך כך היא הגרם' בפע"ח פי"ה של"ב פי' :

ג שם ולכן היא למפרע כגודע בסוד ויסע ויבא ויע ודי
למבין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"ב פי' ע"ב שמות
כגודע בפסוקים הגז' אשר הם בב' אופנים מב' שמו' המתחיל
בלוחיות ישר והסך וישר והם וה"ו וכו' אופן הא' ואופן השני
כל הג' פסוקים מחתי' השמות ביושר ו'ו' וכו' כנו' בזכר
ח"ב בסופ' יע"ם וכך השיעו לי בחלום עמם ב' אופני' אלו הם
אור ישר ואור חוצר גם נראה דג' פסוקים אלו הם בבחי' אג"ת
דז"א שהם ג' פעמים ע"ב ג' רי"ו גבורה כנו' בע"ה ש' ל"ג
פ"א ס' ע"ה דב"ב עיין לעיל דרוש ח' דיעבור אות י"ב ועיין
בסודו בק"ם פ' לני' ים ע"ב שמות דרך ישר ו'ו' וכו' ולא
ידעתי מנין לו' להיות בן ולא ישר והסך וה"ו וכו' :

ד שם ולכן אנו לריכים להפקיד לה בסוד מ"ן בחי' הרוחין
שלנו וכו' עיין להרב חו"ה דק"ג ע"ב שכתב ז"ל נראה
שבחיבתו ועד אלו מעלים לה נפשיתו כבוד פקדון בבחי' מ"ן
ורוחינו בפ' בידך כדי שבשפת חווג תעלה המל' הרחוק אל ז"א
כדי להמשיך מ"ד והיא תעלה מ"ן ע"י ההפשות כגודע וכן מ"ם
בחיבת מלכותו להעלות רוחי' בסוד פקדון רל"ב וכו' נפשינו
שכבר גודע ששניהם לריכין לנודך זה למ"ד וזה למ"ן ומאין
אנו למדים שכוונת הוי"ה ואדני' בשמכוין להמשיך מ"ד ע"י
הרוח נריך להעלות הרוח כדי להמשיך בח' המ"ד עם המל' עכ"ל
וז"ל דאם לא זכה האדם לנחי' רוח כילד יעלה למ"ן וק' לפ"ס
עיין מ"ם לעיל דרוש ג' אות י' יפה שעה דק"ן ע"ב :

ה שם כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא נשין אלא בטהרה
הכל' אשר היא מיוסדת על היותו מפקידים רוחי' ביושר
דמל'

סידור תפלה להרש"ש

דגופא בגופא.

שמע יחוד ה הו יה גי ייאוי דס"ג יאההויהה זיווג מילוי דאו

ע"ב דע"ב מל' דחסד	מדריגה שביעית	יאההויהה בכתר
בירורי צ"ן דע"י ואבא	יוד הי ויו הי	יאהלוההים במכ"ד
וז"א	מדריגה חמישית וז'	

ע"ב דס"ג מל' דגבורה	יוד הי ואו הי	יאהדונהי בז"ת
בירורי צ"ן דנוק' דעתיק	יוד הי ואו הי	גי' ג"ר
ואימא ונוק' דז"א הכולל	מדריגה ג' וז'	

ע"ב דמ"ה מל' דתנה"י
בירורי צ"ן דא"א
ויש"ס ויעקב

יהוה
יוד הא ואו הא
מדריגה ב' שהיא ד'

ס"ה גי' רפ"ח לחצר ל
הרפ"ח עס פנים דמל' ז'
צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

ע"ב דצ"ן מל' דמל'	י יה יהו יהוה
בירורי צ"ן דנוק'	מדריגה ז' פנים דמל'
דא"א ותבונה ורחל	יוד הה וו הה

כלים דמ"ן עס מ"ן

נפש י | מנצפך | מנצפך י | מנצפך י | מנצפך י גי' ע' מיסוד דאימא.

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח ווו יוד הה וו הה
מצינה דאימא
גי' ע' מיסוד דאימא

נשמה וד ה וו ה
יוד הי ואו הי
גי' ע'

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דא"י	חיה דנרנח"י	נשמה דנרנח"י
עס מוחין פנימים דעיבור דל' דל' ול' דללס שהס ג'	דנפש דנ"ר	דנפש דנ"ר
אלהים עס חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכסין בהס	דנשמה	דנשמה
שהס ג' אהי"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהס חיות	אהי"ה	אהי"ה
ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר	יהוה	יהוה
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודצ"ן.		

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים הנז' הכלולין
בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריאה :

להלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד דתבו' לת"ת
דתבו' ומלטנן הארת הלבוש הנז' ללורך ת"ת דז"א.
אלהים
ישראל

סידור תפלה להרש"ש

לה

<p>אלהינו אימא</p>	<p>יהוה אלהינו דעת</p>	<p>יהוה אלהינו אבא</p>
<p>מק"ר ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"א</p>	<p>מק"ר דע"ב דד"ר דמ"ס דא"א</p>	<p>מק"ר דע"ב דח"ן דמ"ס דא"א</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אלף הי יוד הי לבג"ה דא"א וי"סו"ת</p>	<p>יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לד"ר דא"א וי"סו"ת</p>	<p>יוד הי ויו הי לח"ן דא"א וי"סו"ת</p>
<p>יכוין לסלק האור שבפרק אמ"ל דנלח דתבו' ולהעלו' לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דנלח דתבו' ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' חסד דז"א</p>
<p>יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' כולר חסד ומשם לדעת העליון ונקא מזל י"ג :</p>	<p>ביוצר</p>	<p>יוד הי ויו הי יהוה ה"ח יהוה יהוה</p>
<p>יוד אלף הי ויו הי ויזווגו הכ' מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל לכחצ"ד (* דאבא</p>	<p>יהוה יהוה</p>	<p>יוד אלף הי ויו הי</p>

בק"ש דערצ"ת יכוין גם היחוד הזה דא"א דא"י וזו"ן דבריאה.

<p>אהיה</p>	<p>יהוה יהוה</p>	<p>יהוה</p>
<p>יכוין לדבק ולקשר שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>	<p>יוד הי ויו הי וואו הי יכוין לזווג את א"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמת הלדיק וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.</p>	<p>יכוין לדבק ולקשר חיה של עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>

אחד

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
 (** נלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד'
 אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הלדיק ועם
 הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דא"א ונ"ח דא"י יכוין לזווגם כנז' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט
 ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחך א"ח ע"ס דז"א שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא** ד' נוקביה
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א שבה שם **אדני**

אחדות גמורה **יאהדוניהי**

ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה **יאי דס"ג** דאותיו' מכתר

וחכמ' דאי' והם כמס' א"ל צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדני** שבה

אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך ויאי**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
יהוה יהוה יהוה רפ"ח
ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה **יאהדוניהי**

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים
אהיהוה אהיהוה
יהוהוהוה יהוהוהוה
אלהים

יכוין

ימסור נפשו עק"ה

בקיל' **יאה** יוד הי ויו הי
שריפ' **הרה** יוד הי ואו הי
הרג **וני** יוד הא ואו הא
ומנק **היה** יוד הה וו הה

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.
מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיהוה אהיהוה
יהוהוהוה יהוהוהוה

יאהדוניהי
לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטקן הפרק הנז'
ללורך בינה דז"א.

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד. הוה הא הי. וו ואו ואו. הוה הא הי.
א א א. ל ל ל. איש. ד ה ד. נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י סיכויין שגם ז"ן מזכרים מזכירי א"ח שנפלו במקום ז"ן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד לא"ח ע"י נשמה וחייה שלו וע"י ע"ב ס"ג. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לא"ח ע"י שגם הם יצברו מזכירי אחריים דא"ח שנפלו במקום. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מזכירי עי"ו שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הזכירים הגז' לע"ב ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"ב ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג :

יוד הי ואו הי
איהיהוה

יוד הי ויו הי
יאהיהוה

ומוליאים הי"ס דמ"ה ממלח דא"ק עם תשלום הי"ס דז"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לזכירים הגז' וגמשיים המוחין הגז' עם הנרכ"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חז"ד דנה"י דע"י.

איהיהוה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחז"ד דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג החז"ד דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ויכוין להמשיך טיפות המהין דחו"ב דחכמה הגז' (זיולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איהיהוה

להמשיך טיפות המוחין דחו"ב דבינה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"ח

איהיהוה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה הגז' (זיולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איהיהוה

ולהמשיך טיפות החו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"ח שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ולהמשיך

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפ"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עילאין ומתלבשים ציססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא בכתרים ובחצ"ד ובצ"ת

איהיהיה יאהויהה יאהוניה

גם

(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ס ב' אחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילונית כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש צמקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ס שכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"ג ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ס זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ס צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל בצפריים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ט"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ס צס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הדי"ב **יאה**

